

РЕШЕНИЕ

№ 6027

гр. София, 16.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Елена Попова

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **3827** по описа за **2023** година докладвано от съдия Евгения Баева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 221 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалбата на М. О. Т. от [населено място], срещу Решение № 1275/17.03.2023 година, постановено по НАХД № 621/2022 година по описа на Районен съд – София, с което е потвърдено Наказателно постановление № 21-4332-010300/26.05.2021 година на Началника на група в отдел „Пътна полиция“, Столична дирекция на вътрешните работи.

Касаторът твърди, че решението е незаконосъобразно, като постановено при допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон. Твърди, че въззивният съд не е изяснил относимите факти и не е изяснил дали автомобилът е спрял или паркирал в обсега на автобусната спирка. Отделно от това твърди, че въззивният съд неправилно е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, като не е съобразил, че актът за установяване на административно нарушение не е съставен в присъствието на свидетелите, каквото е изискването на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, както и че административнонаказващият орган не е изпълнил задълженията си по чл. 52, ал. 4 от ЗАНН. В условията на евентуалност твърди, че въззивният съд неправилно не е приел, че случаят не е маловажен. Твърди,

че са налице многобройно обстоятелства, които сочат на маловажност на деянието. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение и вместо него да постанови друго, с което да отмени наказателното постановление. Претендира направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноси.

В съдебно заседание касаторът, лично и чрез процесуален представител, поддържа жалбата. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение и вместо него да постанови друго, с което да отмени наказателното постановление.

Ответникът не изпраща представител и не изразява становище по същество.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Моли съда да постанови решение, с което да остави в сила обжалваното решение.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред районния съд е образувано по жалбата на М. О. Т. от [населено място] срещу Наказателно постановление № 21-4332-010300/26.05.2021 година на Началника на група в отдел „Пътна полиция“, Столична дирекция на вътрешните работи, с което е наложено административно наказание “глоба” в размер на 50 лева за административно нарушение по чл. 183, ал. 4, т. 8 от Закона за движението по пътищата затова, че на 29.03.2021 година, в 12,20 часа в [населено място], [улица], спирка № 2228, е паркирала лек автомобил марка „Ф. П.“ с регистрационен [рег.номер на МПС] на спирката на градския транспорт.

С Решение № 1275/17.03.2023 година, състав на Районен съд – София е потвърдил наказателното постановление. За да постанови този резултат въззивният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 29.03.2021 година, в 12,20 часа в [населено място] жалбоподателката е паркирала лек автомобил марка „Ф. П.“ с регистрационен [рег.номер на МПС] на спирка № 2228 на градския транспорт, находяща се на [улица]. Приел е, че деянието осъществява състава на нарушението по чл. 183, ал. 4, т. 8 от Закона за движението по пътищата. Приел е, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган, при спазване на административнонаказателните правила и че с наложеното административно наказание се постигат целите по чл. 12 от ЗАНН.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т.т. 1 и 2 от Наказателно-процесуалния кодекс, приложим по препращане от чл. 63в от ЗАНН.

Настоящият съдебен състав намира, че обжалваното решение е постановено при допуснати съществени процесуални нарушения.

Въззивният съд е насрочил, разгледал и постановил съдебно решение при нередовна въззивна жалба, тъй като същата не е подписана от жалбоподателя или неговия процесуален представител.

Видно от съдържашото се в делото електронно писмо, адвокат М. е изпратила на електронния адрес на Районен съд – София писмо с прикачен файл, съдържащ жалба срещу наказателното постановление и писмени документи. Жалбата и документите са сканирани документи, прикачени към подписаната с електронен подпис молба, поради което представляват незаверени копия.

Вместо да остави производството без движение и да даде възможност на

жалбоподателя да приведе въззивната жалба в съответствие с изискванията на чл. 320, ал. 3 от Наказателно-процесуалния кодекс, приложим по препращане от чл. 84 от Особените разпоредби на ЗАНН с Определение № 1340/30.04.2022 година въззивният съд е насрочил производството по делото в открито съдебно заседание.

Отделно от това въззивният съд не е установил относимите факти. При наведени твърдения с въззивната жалба, че автомобилът е спрял на спирката, а не е паркирал, въззивният съд е бил длъжен да събере гласни доказателства, чрез разпита на актосъставителя и свидетеля по акта.

Отделно от това съдът, с определението от 30.04.2022 година, е приел писмени документи, които не са заверени за вярност – „по точки от 3 до 6 книжа“ и не се е произнесъл по направеното искане за приемане на другите, изброени в жалбата такива. В. приетото Възражение с вх. № 227000/29.03.2021 година в оригинал се съдържа в приетата административнонаказателна преписка.

Предвид изложеното настоящият състав намира, че проверяваното решение следва да се отмени и да се върне за ново разглеждане от друг състав на същия съд. При новото разглеждане на делото въззивният съд следва да остави производството без движение и да даде указания на жалбоподателя да представи подписана въззивна жалба с мастилен или електронен подпис. При отстраняване на нередовностите на въззивната жалба и насрочване на делото в открито съдебно заседание, въззивният съд следва да призове и разпита Б. С. Д. и Д. В. М. с цел установяване спрял или паркиран е бил автомобила на жалбоподателката.

За прецизност на изложението следва да се посочи, че при произнасяне на решението съдът не дължи нарочен отхвърлителен диспозитив по направеното искане по разноските на страната, за която резултатът не е положителен. Това следва от разпоредбата на чл. 143 от АПК, която предвижда произнасяне само при позитивен резултат, т.е. при присъждане на разноски.

По изложените съображения и на основание чл. 222, ал. 2, т.т. 1 и 2, вр. чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 1275/17.03.2023 година, постановено по НАХД № 621/2022 година по описа на Районен съд – София и ВРЪЩА делото на друг състав на същия съд ново разглеждане.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.